

[Margrete Auken]

Så sagde ministeren så kønt, at hvis man nu har betalt til det, skal man også have lidt glæde af det. Ja, glæde vil jeg såmænd gerne unde de mennesker, det er ikke det, men det er jo ikke glæden, der spørges efter, vel? Det er: hvad kan betale sig? Og da er det altså en alt for snæver samfundsmæssig betragtning, der ligger til grund mange gange, for dette handler om at få en virksomhed til at køre godt økonomisk, og det skal ikke bebrejdes nogen, for sådan er dette system, men jeg synes nok, vi kunne have ønsket lidt mere klarhed omkring det, plus hvordan vi sikrer åbenhed i debatten og den folkelige kontrol, som jeg kunne forstå ministeren var enig med mig i var nødvendig. Det lader sig ikke gøre i disse lukkede systemer, og det ved ministeren sikkert også godt. Men jeg meget gerne have haft et bud på, hvad vi gør ved det, for jeg tror, at en væsentlig del af den fremtidige udvikling kommer til at ligge i den regie, og så ved jeg ikke, om ordet »glæde« er det, der i første omgang falder én ind.

Jeg havde et spørgsmål i mit indlæg før, som hænger sammen med dette, bare en enkelt lille ting: det med patentmulighederne eller mangel på forbud mod, at man kan patentere forskningsresultater, er en meget vigtig og perspektivrig side af sagen. Kunne vi gå ind med lovgivningen den vej, så vi i hvert fald sikrer en eller anden form for kontrol? Jeg ved ikke noget om andre bud, men hører meget gerne herom fra ministerens side.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg kan af ministerens sidste svar forstå, at det er med store betænkeligheder, han har underskrevet det afsnit af redegørelsen, som drejer sig om behovet for en forskningspolitisk indsats' økonomiske perspektiver, for ministeren siger på den ene side i anledning af mit krav om et par forskningsområder: jeg skal ikke pege på nogle områder, som der skal forskes i. Men så peger han selv i samme afsnit på, at der skal forskes i informatik og bioteknik, fordi det kan være med til at sikre landets økonomiske fremtid.

Jeg er ikke uenig med ministeren om, at det er vigtige områder, men det afgørende problem er, at de også er af betydning for

landets menneskelige fremtid, for de kulturelle, de arbejdsmiljømæssige og andre forhold, og når ministeren så samtidig tillader sig – et andet sted ganske vist – at nedgøre begrebet »samfundsmæssig relevans«, må man nok spørge sig selv: når ministeren fremhæver netop bioteknik og informatik som væsentlige forskningsområder, hvorfor så ikke tage skridtet fuldt ud og også pege på de store menneskelige og kulturelle problemer, der er i en udvikling på disse områder? Det skulle jo nødigt være sådan, at ministeren kun kan overvinde sig selv til at udpege forskningsområder, når det drejer sig om landets økonomiske fremtid, mens derimod landets menneskelige fremtid er overladt til forskningens frihed.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil egentlig godt spørge ministeren, hvorfor han giver hr. Lawaetz ret og siger, at vel er det sandt, at det er sørgeligt, hvis man bruger tid og penge til at forske i Joakim von And. Arbejdsgruppen for Børn og Kultur har gennem en kultursociologisk undersøgelse vist, at det, som alle børn læser, er Anders And, og er det dog ikke vigtigt, uanset hvilket politisk synspunkt man har, at prøve at forske i, hvad der sker med børns og menneskers bevidsthed, hvilke livsværdier de får, når de læser så meget Joakim von And? Er det ikke lige så vigtigt som at forske i, hvad »Guldhornene« har haft af betydning i dansk litteraturhistorie? Og er det ikke langt vigtigere end den forskning, der engang gik ud på at beskæftige sig med betydningen af tegnsætningen hos J. P. Jacobsen?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, jeg kan svare hr. Dræbye og fru Ingerlise Koefoed på én gang ved at sige, at når der f. eks. sættes mere på datalogi, skyldes det, at der gives en merbevilling til et meget bredt favnende institut, hvor der ansættes forskere med forskningsfrihed, som ikke bliver kommanderet rundt i ganske bestemte hjørner af deres område, og hvor universitetet bevarer en stor del af sin frihed.

Hvis man på helt parallel vis skulle gavne f.eks. fredsforskningen, som jeg tror hr. Dræbye tænker på, skulle man give en merbevilling til institut for samfundsfag ved Køben-